

«AVUI»-«DIARI DE BARCELONA»

Cara a cara

El diari *Avui* ha fet deu anys. El 1986 començava amb aires de celebració. Alguns estaven optimistes, els altres, indiferents. S'havia comprat una rotativa de segona mà a França per solucionar tots els problemes de tiratge, que de sempre havien estat un pes feixuc. La clientela semblava consolidada a l'entorn d'un tiratge de 36.000 exemplars. Per acabar-ho d'arredonar es va fitxar un nou director: **Josep Faulí**. Ell havia estat el primer director del diari.

Passar la rotativa per la frontera portà els seus problemes. Muntar-la encara en va portar més. Les peces no encaixaven o no es trobava ningú que les sabés encaixar. Les autèntiques dificultats, però, van arribar quan la maquinària es posà en funcionament. Situada prop del mar, amb sostre d'uralita, la rotativa comença a fallar. El paper s'humiteja, es trenca i la màquina es para de tant en tant. Problemes seriosos en el moment de l'esperança. El diari surt més tard que mai d'impremta. Algun dia, fins i tot, no surt al carrer. A comarques arriba tard, tardíssim. A Barcelona, per recuperar el retard s'ha d'utilitzar en més d'una ocasió el taxi. Les despeses augmenten considerablement. El forat es fa gros i difícil d'aturar. Crisi.

Crisi seriosa que es fa evident just en el moment en què el diari català està a punt de perdre el principal avantatge de mercat. S'anuncia l'aparició del *Diari de Barcelona*. L'*Avui* ja no

La pròxima eixida de «Diari de Barcelona» ha provocat un fort moviment en la premsa diària de la ciutat. Mestrestant, l'«Avui» prepara canvis importants.

A. Maresma

Pernau, Regàs i Huertas, del nou «Brusi».

serà l'únic diari en català. Les esperances, les expectatives, els optimismes no serveixen per res; per tant, comencen els canvis.

Si el diari *Avui* sempre s'ha mogut dins l'òrbita convergent, fins aquest moment semblava que els dirigents d'aquest partit mai no s'haguessin preocupat a fons del diari. Suports puntuals, plataforma, ajuts, trucades, però mai una política seriosa i conscient de mitjans de comunicació. És aquest estiu quan el tema preocupa seriosament i comença a plantejar-se el relançament des de l'eficàcia i des de la normalitat periodística. Hi ha una amenaça òbvia: la pèrdua de lectors pot ser determinant per trencar l'estabilitat publicitària que el diari havia aconseguit en els últims anys.

Hi ha canvis en el consell d'administració. La intenció: que sigui menys simbòlic i més operatiu. Són canvis lents, que comencen el juny i no acaben fins el novembre. Pel mig, el seu president, **Antoni Subirà**, presenta la dimissió. Hi al·lega excés de feina. Subirà, a part dels seus negocis, és el portaveu al Parlament de Catalunya de Convergència i Unió. La dimissió, però, no sembla correspondre només a una iniciativa personal, sinó a l'interès de reestructuració de tot l'*staff*.

Finalment, al novembre és nomenat el nou president del Consell d'Administració, **Pere Brossa**. Home vinculat des de sempre al món empresa-

rial. Tindrà dedicació exclusiva, matí i tarda. En **Jordi Cabana**, gerent dels últims temps, desapareix del mapa. Pere Brossa, a més, és conegut dins l'argot de Convergència com un «històric pur», ja que és un dels fundadors del partit, desvinculat de la cúpula del poder.

La resta dels membres del Consell d'Administració són: **Jordi Freixa** (vicepresident), **Joan Agut**, **Muntaner i Pasqual**, **Antoni Perramon**, **Jaume Pujol**, **Àngela Miquel** i **Antoni Subirà**. Àngela Miquel, membre del Comitè Executiu de Convergència —l'única dona— i consellera de la Corporació de Ràdio i Televisió de Catalunya, és considerada com un dels elements més actius de la transformació.

Aquest Consell d'Administració encarrega com a punt de partida dos estudis a l'empresa Line Staff. «Els canvis no s'han fet tirant una moneda en l'aire —explica **Àngel Miquel**—, s'han fet a partir d'estudis de mercat, un de quantitatiu i un altre de qualitatiu. El relançament, no l'hem fet en funció de l'aparició del *Diari de Barcelona*. És bo que aparegui un nou mitjà de comunicació en català, que n'apareguin molts. A més, els estudis confirmen que són espais de lectura diferents. El que estem fent ara és un procés de planificació a anys vista, que afecta tant a la infraestructura —i això, ho dic pensant en la rotativa i la informatització— com per aconseguir una millor finançació, com per ampliar recursos humans. Es tracta de fer la renovació d'un producte, i s'han de tocar totes les peces per poder-lo actualitzar».

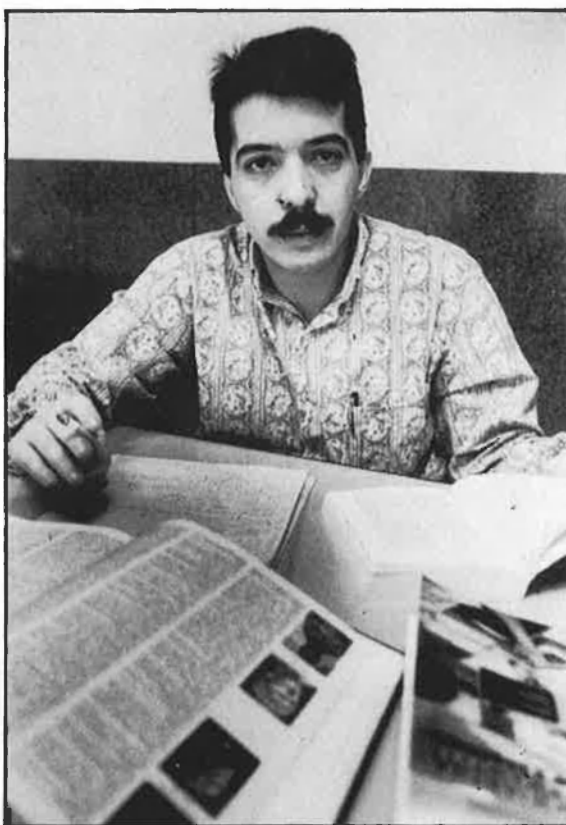
Els canvis comencen a contemplar-se, però sempre a un ritme alentit. Es considera la possibilitat de nomenar un editor. Es pensa amb **Joan Rigol**, ex-conseller de Cultura.

Aquest diu que no. Ho proposen a **Max Cahner**, també ex-conseller de Cultura, actual responsable de la *Revista de Catalunya*, comissari del Projecte del Teatre Nacional de Catalunya i president del Patronat de la Universitat de Prada. Home vinculat recentment a Convergència i responsable de la sectorial de cultura d'aquest partit, amb expectatives a formar part a curt termini del Consell Nacional. Max Cahner s'ho pensa. Assegura que no ha signat cap contracte i que fins el dia 20 només es dedicarà a preparar les oposicions per a catedràtic a la Universitat de València.

La figura de l'editor és nova a la premsa catalana, per més que a la premsa estrangera és freqüent i sobretot habitual a l'anglesa. A Catalunya es pot dir que han fet aquest paper alguns empresaris com **Sebastià Auger** o **Antonio Asensio**. Aquest relançament del diari *Avui* comportaria també un canvi de director. El nom que més ha sonat és el de **Salvador Alsius**, actual director i conductor del Teletext migdia de TV3. Ell no diu ni

que sí ni que no. Alsius considera que «el repte de dirigir un diari en català i relançar-lo, sempre que es faci en unes coordenades d'independència professional, és atractiu. A mi, em podria interessar, com a qualsevol periodista català».

Salvador Alsius no diu res més, Max Cahner, tampoc, però és clar que tot és més que un rumor. Un fet indicatiu de grau de tensió que genera aquesta operació dins el diari és la notícia apareguda a l'*Avui* sobre la pronunciació castellana que va fer Salvador Alsius del nom Janès. Una no-

Pericai: «nou estàndard i nou diari».

notícia convertida en notícia sempre és simptomàtica.

Mentre això passa a la dreta de l'Eixample barceloní, a l'esquerra del mateix Eixample, a l'edifici d'*El Periódico*, el grup de periodistes que està preparant la sortida del *Diari de Barcelona* fa les maletes. Aviat estrenaran edifici nou, situat al carrer de Tamarit, 155, a la mateixa esquerra de l'Eixample. En aquesta nova seu s'instal·laran les 63 persones que formaran la plantilla del diari. Tot el procés de producció es farà allà, fins arribar a la rotativa, s'utilitzarà la del grup Zeta. En una hora, el diari serà al carrer.

A finals de febrer, principis de març, sortirà el primer *Diari de Barcelona*. El 19 de gener la nova planti-

lla començarà a fer números 0. **Josep Pernau**, el director, ens diu que el diari anirà adreçat a tothom que llegeixi català, al màxim de lectors possibles. No explicita més. Cautelós i animat, afirma que al tiratge inicial en els estudis de viabilitat s'ha previst de 40.000 exemplars, cada dia, menys el diumenge: 50.000. Al començament en sortiran amb molts més.

Per als que identifiquin la iniciativa amb el model de diari d'*El Periódico*, direm que van errats. El diari tindrà una imatge i uns continguts de tipus anglosaxó. No pensen fer un diari sensacionalista. Pel que sembla, serà un periòdic més adreçat a fer la competència al *El País* que al diari *Avui*.

A hores d'ara, l'*staff* és decidit. Els sots-directors seran **Josep M. Huertas Claveria** i **Quim Regàs**. Els redactors en cap, **Ernest Udina**, **Enric Baneres** i **Jaume Fabrè**. Pel que fa als caps de secció, si bé no signen el contracte fins aquesta setmana, es dona per feta la presència en aquest projecte de **Patricia Gabancho**, **Ramon Comorera**, **Llúcia Oliva** i **Jaume Boix**.

El diari tindrà quatre grans blocs informatius. Pel que fa a la informació de la nació catalana, hi haurà l'apartat de Catalunya, i a hores d'ara, no se sap si un apartat sota el nom de Països Catalans, o sota el de «Altres països Catalans». El que sí que hi ha previst és una pàgina diària d'informació del País Valencià i les Illes, prioritàriament, sempre que la informació no faci necessari més espai.

En un principi, es preveu que el diari tindrà 42 pàgines, per passar-ne a 46 després. Es distribuirà a tota l'àrea catalana, especialment a les grans ciutats.

La part lingüística del diari estarà a càrrec de **X. Pericai**, autor del famós llibre *Verinosa llengua*. «No es tracta d'aplicar les teories del llibre —diu Pericai— sinó d'aplicar uns criteris que compartim molta gent i que s'han anat formulant a partir de l'experiència d'altres mitjans de comunicació. Serà un llenguatge periodístic, el més usual possible. Això no vol dir obrir la porta als castellanismes —com normalment diuen els nostres detractors. Hi ha una sèrie de castellanismes històrics que tenen un arrelament i que són formes que no tenen un genuí. Per entendre'ns, no utilitzarem mai el «quelcom», però sí «barco» sense cap mena de problema, tot i que s'utilitzarà també vaixell.»

Pericai està preparant el llibre d'es-

Josep Faulí, nou director quan l'«Avui» festejava els deu anys. Poc després, ha arribat el moment del canvi.

D. J. M. EN F. C. UMBERT

dar». Al mateix temps que no s'obligrà a substituir «els que» per «els qui».

El llibre d'estil també tindrà una part dedicada a diccionari, on es contemplaran els principals vicis del llenguatge periodístic. Abans de posar en funcionament el diari, Pericai té preparat un curs d'un mes de durada per a tots els redactors.

Aquesta normativa afectarà redactors, corresponsals i alguns col·laboradors habituals, però no s'aplicarà al senyor que fa el seu article i se'n fa responsable. S'intentarà, en aquest sentit, respectar al màxim la llengua del col·laborador, sobretot, el col·laborador d'opinió. En aquests casos, cadascú es podrà expressar en la seva variant dialectal.

El *Diari de Barcelona* ha rebut més de cinc-cents sol·licituds de treball. Els sous dels redactors no seran equiparats als d'*El Periódico*; això, segons l'empresa, no correspon en absolut al fet que sigui un diari en català, sinó al fet que és un diari que comença. A partir del febrer tots aquests canvis i expectatives es concretaran. L'*Avui* i el *Diari* eixiran, cada dia, cara a cara. □

til en el seu apartat lingüístic «Serà funcional». Crec que la llengua ha de ser el mateix que serà el diari, la combinació del rigor amb l'amenitat. En el llibre d'estil hi haurà un apartat de

trenta punts que definiran el model de llengua. Per exemple, es potenciaran les formes genuïnes vives, perquè són recuperables, com «gosar» en lloc d'«atrevir-se», «desar» per «guar-

últimes publicacions:

ROBERTO PAZZI
BUSCANT L'EMPERADOR
Biblioteca mínima, 12

FRANCESC TRABAL
TEMPERATURA
Biblioteca mínima, 13

SERGI PÀMIES
T'HAURIA DE CAURE LA CARA
DE VERGONYA
Mínima de butxaca, 21

XAVIER PALAU
PARADÍS
Poesia dels Quaderns Crema, 19

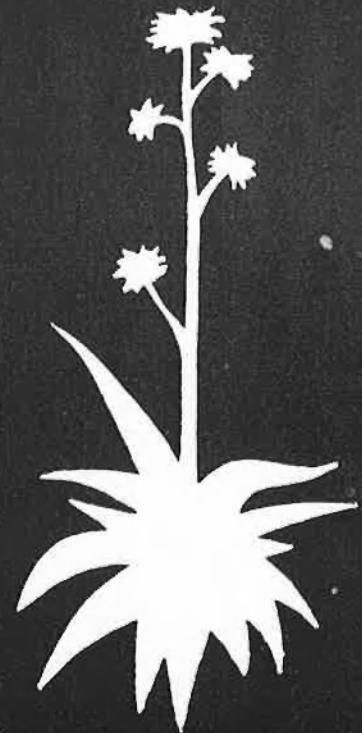
d'aparició imminent:

GABRIEL FERRATER
PAPERS, CARTES, PARAULES
Sèrie gran, 10

EUGENI D'ORS
LA VALL DE JOSAFAT
Sèrie gran, 11

STÉPHANE MALLARMÉ
VINT-I-CINC POEMES
(Traducció de Josep Navarro)
Poesia dels Quaderns Crema, 20

AGENDA 1987
Maqueta i dibuïxos
de Perico Pastor

EDICIONS DELS QUADERNS CREMA